

Дума даже и не става
за игра и за забава —
време пусто
не остава.

Пък и времето
есенно,
вече стана си
студено,
не е вече
за игране,
ами в къщи
за стояне.

Аз стоя и уча
лесно,

всичко ми е
интересно.

И за мое
улеснение —
домашното
упражнение
най-напреде
си приготвя,
па в книгите
хвърля котва,

във науката
дълбока
и назубрям
си урока...
Надвечер дома
дохожда
и ме всякога
спохожда
моя другар
неразделен,
вечно добър,
вечно верен —
Попандурчето
Илия —
мисля, знаете го
вие —
да се малко
разговорим,
туй, онуй
да преговорим,
да си прочетем
двамина
вестник
Весела дружина.